

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
AÏVANHOV, OMRAAM MIKHAËL
Cartea magiei divine / Omraam Mikhael
Aivanhov. - București : Antar, 2010
ISBN 978-973-8107-64-9

133

© 1989, Editions Prosveta S.A., France
ISBN 2-85566-434-9

© 2010, Antar Ed. Srl, Romania, Ediția a III-a
în limba română, ISBN 978-973-8107-64-9

Omraam Mikhaël Aïvanhov

Cartea magiei divine

Colecția Izvor
Nr. 226

EDITURA **PROSVETA**

CUPRINS

I	Revenirea la practicile magice și pericolul lor	7
II	Cercul magic: aura	19
III	Bagheta magică	29
IV	Cuvântul magic	37
V	Talismanul.....	53
VI	Câte ceva despre numărul treisprezece.....	71
VII	Luna, astrul magiei.....	81
VIII	Lucrarea cu spiritele naturii	89
IX	Florile, parfumurile... ..	95
X	Noi toți facem magie	105
XI	Cele trei mari legi magice	117
XII	Mâna.....	133
XIII	Privirea	141
XIV	Puterea magică a încrederii	153
XV	Adevărata magie: iubirea	163
XVI	Să nu căutați niciodată răzbunarea.....	177
XVII	Exorcizați și consacrați obiectele	185
XVIII	Protejați-vă locuința	195

Inițierea este o lucrare asupra ta însuși, o neîntreruptă lucrare de organizare interioară, de purificare, de stăpânire de sine. Acest interes, din ce în ce mai mare pentru lucrările de ocultism și magie, devine însă îngrijorător în zilele noastre. Fiindcă el nu exprimă nevoia unei adevărate spiritualități, ci mai degrabă dorința de a te avânta într-un domeniu necunoscut, misterios, interzis. De altfel, rezultatele se văd: aceste cărți nu îi fac pe oameni mai înțelepți, mai echilibrați, mai curați sufletește; dimpotrivă, ele dezlănțuie în ei niște forțe obscure, le încețoșează ideile, îi transformă în victimele unor entități inferioare care doresc să facă numai rău oamenilor.

Vreme de secole, Biserica a combătut și a nedreptățit tradiția inițiativă. Iar în zilele noastre, științele oculte încap pe mâna unor oameni slabi, vicioși, rău intenționați, și nici aceasta nu este de dorit. Inițiatii trecutului au îndemnat prin povața

„a tăcea” luarea unei anumite atitudini, cunoscând faptul că unele secrete ale Științei Inițiatice puteau deveni niște arme deosebit de periculoase în mâinile celor care nu erau pregătiți să le primească. Natura umană este astfel zămislită încât orice i-ați destăinui, adevărurile cele mai înalte, cele mai divine, ea va încerca să le folosească pentru interesele sale cele mai personale și egoiste. Astfel, tot ceea ce oamenii primesc pentru binele și salvarea lor, îl vor îndrepta și folosi pentru ruina lor și a semenilor lor.

Tot mai multe experiențe se fac în zilele noastre pentru descoperirea puterilor gândului, pentru a putea acționa asupra obiectelor, a oamenilor sau pentru a acționa la distanță, pentru a capta unele informații secrete. Există persoane care se exersează, reușind să influențeze prin puterea gândului atleții care participă la competițiile sportive, făcându-i pe unii să câștige, iar pe alții să piardă. Ce să mai spunem despre cei care se ocupă cu impregnarea obiectelor cu niște vibrații nocive, trimițându-le sub pretextul unor cadouri diferiților conducători sau personalități, pentru a-i distruge și a le slăbi țara! Toate aceste cercetări făcute asupra puterii gândului, pentru a-l folosi în scop distructiv, sunt tot atât de periculoase ca și cercetările în domeniul armelor atomice, și din punct de vedere moral sunt chiar mai

condamnabile. Omul nu are dreptul să folosească acest factor divin, gândul, pentru a face rău. Aceasta nu reprezintă altceva decât magie neagră, iar cei care o practică, trebuie să știe că, mai devreme sau mai târziu, vor fi pedepsiți.

Nu există nimic rău în dorința de a cunoaște puterile gândului. Dar, din păcate, există tot felul de indivizi lipsiți de moralitate și conștiință ce încearcă să folosească toate aceste cunoștințe în sensul care le convine. Aici întâlnim mereu natura inferioară ce începe să se exprime în om, pentru a-l determina să profite de tot ce îi iese în cale. Iată de ce mai multe civilizații au dispărut deja, iar a noastră va dispărea, la rândul ei, dacă latura morală, iubirea, bunătatea nu vor domina. Când lăsăm intelectul să domine, cum acesta nu are nimic moral, fiind preocupat numai de punerea la dispoziția omenirii a unor mijloace științifice și tehnice, el nu va fi interesat în ce scopuri vor fi folosite acestea. Același lucru se întâmplă și în cazul științelor oculte. Nu trebuie să ne închipuim că, dacă oamenii sunt atrași de științele oculte, înseamnă că au și niște aspirații mistice, un elan spre spiritualitate. Deloc. Ei pot fi chiar niște mari materialști. Dar cum ei și-au închipuit că vor putea găsi aici mijloacele necesare satisfacerii propriilor ambiții, obținând

succese, își vor spune: „De ce nu? Hai să încercăm”, și ei încearcă.

Oamenii au dorințe, nevoi... da, dorințele și nevoile nu le lipsesc! Ceea ce le lipsește este inteligența, răbdarea, perseverența, pentru a-și împlini dorințele. Ei caută întotdeauna cele mai ușoare modalități pentru a-și atinge cât mai repede scopurile. Iar când li se propune magia, ei se gândesc că aceasta le va aduce niște succese rapide, fiind gata să se avânte în orice tip de experiență.

Priviți câți editori s-au lansat în ultimul timp în publicarea unor cărți de ocultism! Unele dintre aceste lucrări oferă niște rețete îngrozitoare, ajungând să indice cum poți face pact cu diavolul. Ceea ce este foarte grav și poate nu cunoașteți, este că mulți oameni, mult mai mulți decât v-ați putea imagina, sunt interesați de aceste practici. Este îngrijorător însă că și reușesc. De ce? Pentru că pasiunea, convingerea, îndârjirea prin care se pun la dispoziția acestor practici, servește drept hrană spiritelor infernale; ei reușesc astfel să le atragă, să comunice cu acestea și chiar să le însuflețească.

Nu vă dați seama de pericolul reprezentat de practicile de magie neagră. Câtă responsabilitate își asumă autorii și editorii unor astfel de cărți! Cum ei nu sunt interesați decât de câștigul

material, se feresc cu grijă să explice cititorilor toate pericolele la care se expun aplicând respectivele rețete și le este indiferent că unii își pierd sufletul din cauza lucrărilor lor. Ei pun la dispoziția semenilor lor mijloacele de a-și satisface lăcomiile, fără ca oamenii să știe să-și stăpânească instinctele... Cum putem spera ca aceștia să reziste? Unii doresc să obțină iubirea unui bărbat sau a unei femei, să se răzbune pe un dușman, să-și satisfacă ambițiile sau lăcomia, și cum aceste dorințe sunt mult mai puternice decât rațiunea, ei hotărăsc să recurgă la magia neagră. Este extrem de tentant să-ți vezi toate dorințele împlinite! Câți oameni conștienți de nocivitatea tutunului sau a alcoolului nu pot învinge dorința de a fuma sau a bea! Același lucru se întâmplă și cu practicile magice: de ce trebuie aduse la îndemâna unor oameni slabi mijloacele necesare împlinirii unei dorințe sau pasiuni necontrolate, niște mijloace ce îi pot distruge pe ei și pe ceilalți? Da, așa se întâmplă, fiindcă atrag niște entități îngrozitoare care nu doresc decât să îi tulbure. Dar ei nu sunt preveniți de acest pericol. Autorii cărților de magie neagră trebuie deci să știe că sunt niște criminali și că într-o bună zi dreptatea divină îi va pedepsi. În acea zi, ei nu ar trebui să fie uimiți. Nimeni nu are dreptul să atragă ființa umană spre

regiunile infernului, singurul drept ce îl avem fiind acela de a o orienta spre Cer.

Se cunosc atâtea cazuri în istorie de oameni care au pierit jalnic practicând magia neagră! Bineînțeles, se pot obține unele rezultate, dar trebuie să cunoașteți pericolele la care vă expuneți și să nu pășiți pe un asemenea drum, fiindcă el reprezintă prăpastia ce îi așteaptă pe vrăjitorii și magicienii negri. La ce folosește să ai ambiții spirituale, dacă nu poți nici măcar anticipa consecințele imediate sau îndepărtate ale propriilor fapte?

Atunci când oamenii încep să presimtă existența lumii invizibile, cu ființele ce o populează, și devin conștienți de posibilitățile lor psihice de comunicare cu această lume, ei sunt tentați să încerce să o facă. Îmi amintesc că, în tinerețe, la patrusprezece sau cincisprezece ani, făceam unele experiențe ce nu erau prea „catolice”. Aveam niște prieteni, și pentru a verifica experiențele, pentru a mă distra, mă concentram asupra lor, sugestionându-i: unuia îi ordonam să-și scoată șapca, altuia să caute un obiect sau să oprească un trecător în plină stradă. Erau experiențe pe care le făceam doar așa, ca să văd ce se întâmplă.

Mi se întâmpla să mă plimb în parc, pe malul Mării Negre (locuiam la Varna în acea

perioadă), și uneori nu găseam nici un loc să mă așez pe bancă. Mă retrăgeam atunci oricăror priviri, mă concentram asupra unuia care era așezat, gândind: „Haide, haide, ridică-te!” Peste câteva minute, persoana respectivă se ridica, iar eu, cu inocență și nevinovăție, îi luam locul! Aveam un prieten și, întâlnindu-l într-o zi pe stradă, m-am concentrat asupra piciorului său drept ca să îl opresc din drum. Acesta s-a oprit brusc, sprâjinindu-se de un copac, și atunci am apărut eu, ca din întâmplare: „Ah, Mihail, mi-a mărturisit el, nu știu ce s-a întâmplat, dar nu mai pot merge. – Nu te îngrijora, i-am răspuns, o să-ți treacă”, evident, nemărturisindu-i că eu eram cauza! Iată ce fel de lucruri făceam. Bineînțeles că nu aveam acest drept, dar eram foarte tânăr, auzisem vorbindu-se de puterile gândului și nimeni nu-mi spusese ce este bine și ce este rău.

Dar, într-o noapte, stând întins în pat, mi s-a întâmplat ceva ce nu am uitat niciodată: am văzut cum îmi apar în față două persoane. Mă găseam undeva între vis și realitate, și în acea stare m-am întâlnit cu două persoane: una dintre ele avea o statură impresionantă, inspira forță, putere, dar înfățișarea îi era dură, privirea întunecată, înfricoșătoare. Cealaltă era radioasă: o ființă frumoasă, a cărei înfățișare exprima imensitatea iubirii divine... Era ca și cum ar fi trebuit să aleg

între cele două ființe... Eram impresionat de puterea primei apariții, dar în inima mea, în sufletul meu eram speriat de ceea ce simțeam îngrozitor în ființa ei. M-am lăsat atras mai degrabă de cealaltă, alegând-o pe cea care avea chipul lui Hristos, care întruchipa bunătatea, blândețea, puterea sacrificiului.

Acum, după atâția ani, mă gândesc ce s-ar fi putut întâmpla dacă Providența nu m-ar fi ajutat să aleg drumul cel bun: aș fi putut deveni un magician negru, pentru că posedam încă din copilărie mari capacități psihice. Ceea ce m-a salvat a fost lipsa mea de răutate, fiindcă eu nu doream decât să experimentez. Ei da, eram foarte tânăr, fără discernământ, fără nici un ghid, și lucrurile puteau lua o întorsătură rea. Nu trebuie să credeți că toți cei care au căzut în plasa magiei negre au făcut-o în chip conștient. Se poate întâmpla și așa, desigur, dar prea puțini și-au spus într-o bună zi: „Vreau să fac magie neagră și voi învinge toate obstacolele ca să reușesc.” La început, mulți dintre ei nu avut nici o intenție rea, erau doar neștiutori, imprudenți, dar supraestimându-și forțele și puterea de stăpânire, s-au lăsat antrenati pe această cale.

Trebuie să lăsăm deoparte toate practicile oculte ce permit oamenilor împlinirea ambițiilor

personale. De altfel, ocultismul nu reprezintă adevărata știință spirituală, iar eu nu agreez deloc acest cuvânt „ocult”, fiindcă științele oculte reprezintă un amestec de bine și de rău, iar mulți ocultişti au târât în locuri întunecoase aceste științe. Cunoașterea pe care v-o transmit nu vă va conduce niciodată spre asemenea practici. La ce v-ar folosi să obțineți bogății, puteri, plăceri, ca să vă treziți mai târziu legați, persecutați, supuși și obligați să chemați în ajutor anumiți exorcişti ca să vă eliberați ?

Există feluri și feluri de magie. Adevărata magie, magia divină constă în știința de a folosi totul, absolut totul, în slujba Împărăției lui Dumnezeu. Dimpotrivă, toate practicile ce pun în serviciul naturii inferioare cunoștințele cele mai înalte ale spiritului omenesc nu înseamnă decât vrăjitorie. Din păcate, foarte puțini magicieni ajung la acest grad de evoluție în care să nu mai aibă vreun interes pentru magia în sine, pentru lucrările magice, încetând să mai comande spiritelor, entităților sau geniilor, ca să-și împlinească simple ambiții personale. Prea puțini dintre ei doresc să-și folosească forțele, energiile, cunoștințele, pentru realizarea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Aceștia din urmă sunt teurgii, adică ființele care practică magia sublimă: lucrarea lor este absolut dezinteresată. Bineînțeles, ca să ajun-